

Jak motywować dziecko do nauki?

W procesie szkolnego uczenia się motywacja odgrywa ważną rolę. Jest siłą pobudzającą do nauki, zdobywania wiedzy i rozszerzania własnych zainteresowań. Rodzice często zastanawiają się, w jaki sposób zachęcić dziecko do nauki. Co zrobić, aby nauka przestała być dla dziecka uciążliwym obowiązkiem i stała się dla niego przyjemniejsza? Każde dziecko jest inne i inne metody będą się sprawdzać przy wspieraniu jego motywacji do nauki, ale jest kilka uniwersalnych sposobów.

Dobra organizacja czasu nauki.

To co pomaga dziecku zmobilizować się do pracy, to dobra organizacja czasu nauki. Pomóżmy my dziecku zabrać się do lekcji. Najlepiej, aby odrabiało je o stałej porze, w miejscu gdzie jest cicho i spokojnie, gdzie dziecko może się skoncentrować i nic go nie rozprasza. Przed przystąpieniem do nauki dobrze jest przygotować sobie wszystkie książki i pomoce, tak aby później nie przerywać pracy. Odrabianie lekcji warto rozpocząć od najtrudniejszego zadania, kiedy jest się jeszcze wypoczętym. Wskazane jest również rozdzielanie materiału na krótsze partie, włączanie przerw. Zwłaszcza w przypadku małych dzieci, jest to bardzo ważne. Najlepsze godziny na odrabianie lekcji to 16-18. Wieczorem efektywność pracy się już zmniejsza.

Ważna jest systematyczność.

Czasem dziecko po prostu nie wie, w jaki sposób zabrać się do pracy. Kiedy trzeba przygotować się do sprawdzianu, nauczyć na pamięć wiersza, napisać wypracowanie i rozwiązać kilka zadań z matematyki, wówczas naprawdę można się pogubić i zniechęcić. Podpowiedzmy dziecku, co może zrobić, aby wykorzystać czas przeznaczony na naukę w sposób jak najbardziej efektywny. Trudno jest w jeden wieczór przygotować się do sprawdzianu z całego półrocza, kiedy jednak naukę rozłoży się w czasie, wówczas okazuje się, że wystarczy każdego dnia opracować jeden czy dwa tematy, aby skutecznie opanować cały materiał. Podobnie jest z nauką wiersza bądź czytaniem lektur. Nie warto tego zostawiać na ostatnią chwilę. Uczeń zachęcony do systematyczności sam szybko zauważy, że przyswajanie wiedzy stopniowo i małymi partiami zajmuje stosunkowo niewiele czasu i nie wymaga zbyt dużego wysiłku.

Podpowiedz dziecku jak ma się uczyć.

W nauce warto stosować różnego rodzaju techniki ułatwiające zapamiętywanie. Notatki z wykorzystaniem różnych kolorów, podkreśleń i zabawnych rysunków, bazowanie na skojarzeniach, robienie wykresów, map myśli. Wszelkiego rodzaju fiszki, czyli słowa klucze i hasła w książkach, na tablicy, ścianie, biurku. To wszystko może pomóc dziecku lepiej i bardziej trwale opanować materiał.

Nie wyręczaj dziecka w odrabianiu lekcji.

Kiedy prosi o pomoc, nie podawajmy mu gotowych rozwiązań, ale jedynie na nie naprowadźmy, udzielmy wskazówek, wyjaśnijmy wątpliwości. Zachęćmy ucznia do samodzielności. Samodzielnie rozwiązane zadanie może dostarczyć dziecku dużej satysfakcji - to buduje wiarę we własne możliwości i rozwija motywację do pracy. Umożliwia również doświadczenie sukcesu, wzmacnia w nim poczucie, że jest w stanie poradzić sobie z trudnościami. Jest to szczególnie ważne, ponieważ uczeń posiadający wiarę w swoje siły nie zraża się niepowodzeniami, a stawiane przed nim zadania traktuje nie jak uciążliwe obowiązki, ale jak wyzwanie, któremu jest w stanie sprostać.

„Po co właściwie tego wszystkiego się uczyć?”

Każdy uczeń w jakimś momencie swojej kariery szkolnej zadaje sobie pytanie. Pomóżmy więc dziecku dostrzec korzyści, jakie może odnieść z posiadanej wiedzy. Dzieci stawiające sobie za cel zdobycie wiedzy lepiej się uczą, czerpią większą przyjemność z nauki. Tutaj wsparcie rodziców i dawanie przykładu własnym postępowaniem jest niezastąpione. Już samo okazanie zainteresowania może zdziałać bardzo wiele. Zachęcajmy dziecko do rozmów, do myślenia, do wyrażania własnych opinii. Rozbudzajmy w nim zainteresowanie otaczającym światem. Pokażmy mu, że nauka naprawdę może być interesująca i przyjemna.

Rozwijaj pasję.

Silnej motywacji do nauki sprzyja zainteresowanie tym, czego dziecko się uczy. Chęć uczenia się możemy wykształcić w dziecku poprzez:

- wskazanie powiązań wiedzy książkowej z codzienną rzeczywistością:
 - powiązanie wiadomości z przyrody z naturalnymi zjawiskami
 - odniesienie wiedzy historycznej do współczesnych wydarzeń
 - wskazanie na podobieństwa literatury do życiowych wydarzeń i problemów.
- systematyczne wyprawy do księgarni – niech dziecko samo wybierze sobie jakąś książeczkę czy czasopismo,
- organizowanie wycieczek do muzeów, na wystawy, oglądanie z dzieckiem ciekawych programów w TV i rozmawianie o nich,
- rozwiązywanie krzyżówek, zagadek, zabaw logicznych itp.,
- wykorzystywanie codziennych czynności i zdarzeń do ćwiczenia różnych umiejętności np. liczenia, logicznego myślenia itd.,
- dawanie przykładu własnym zachowaniem – spędzając wolny czas czytając prasę, książki, oglądając programy popularnonaukowe itp.

Pozytywna ocena rezultatów własnej pracy.

Każdy lubi, gdy jego starania są doceniane. Pamiętajmy więc, aby zauważać nawet niewielkie osiągnięcia dziecka i aby chwalić je nawet za drobne postępy. Nie stawiajmy dziecku zbyt wygórowanych wymagań, swoje oczekiwania dostosujmy do jego możliwości. Dzieci różnią

się między sobą pod względem zdolności do nauki, więc nie każdy uczeń może mieć same piątki. Warto doceniać nie tylko końcowy efekt pracy (np. w postaci ocen), ale również sam fakt przystąpienia do niej, wysiłek wkładany w proces uczenia się. Jest to szczególnie ważne w przypadku słabszych uczniów, którzy często pomimo dużego nakładu pracy i czasu osiągają nie zawsze zadowalające efekty. Jeśli rodzice będą skupiać uwagę jedynie na niepowodzeniach dziecka, wówczas szybko straci ono chęć do nauki. Najlepszy efekt da pochwała konkretna, która dokładnie wskazuje, co dziecko osiągnęło, w czym się poprawiło.

Doceniaj osiągnięcia dziecka.

O ile łatwo jest doceniać osiągnięcia dziecka, które otrzymuje dobre stopnie, to gorzej jest z dzieckiem, które ma kłopoty w nauce. Na początku warto się zastanowić, czy niepowodzenia w nauce nie są objawem jakiejś przyczyny. Jest różnica między dzieckiem, które nie chce się uczyć, a takim, które uczy się wolno i nie jest w stanie zrobić tego, co się od niego wymaga. W rozpoznaniu problemu może pomóc rozmowa z wychowawcą, czy pedagogiem szkolnym, a także badanie w Poradni Psychologiczno - Pedagogicznej. Gdy rozpoznamy naturę trudności, wspólnie zastanowimy się nad rozwiązaniem problemu.

Kluczem do sukcesu jest miłość i akceptacja.

Najważniejszą sprawą w zakresie motywowania dzieci do nauki jest ich akceptacja przez rodziców, bez względu na to, co dziecko robi czy jak się zachowuje. Dziecko, które wyrasta w atmosferze akceptacji, poczuciu, że jest kochane i szanowane, łatwiej przyjmie nasz punkt widzenia. Dziecko, które czuje, że jest akceptowane, jest pewne siebie, otwarte i pełne wiary we własne możliwości. Przez to zdecydowanie łatwiej będzie sobie radzić w późniejszym życiu. Dziecko ma także świadomość, że jest ktoś, komu na nim zależy, kto mu pomoże sprostać ewentualnym trudnościom.